

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: F. C., IČO: X
sídlem X

zastoupený advokátem JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem
sídlem Kostelní náměstí 233/1, 412 01 Litoměřice

proti
žalovanému: Český telekomunikační úřad
sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9

o **žalobě proti rozhodnutí** předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 6. 1. 2020, č. j. ČTÚ-14 133/2019-603

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 6. 1. 2020, č. j. ČTÚ-14 133/2019-603 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019, č. j. ČTÚ-67 911/2016-610/X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč v souladu s § 118 odst. 22 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“).

2. Dle prvostupňového rozhodnutí spáchal žalobce správní delikt (nyní přestupek) dle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, tím, že „do přílohy pro vyplňování geografických údajů v řádku č. 38 formuláře ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích (dále také „formulář ART152“) uvedl všechny přístupy (aktivní přípojk) k internetu pouze na jedno adresní místo, tj. adresu umístění serveru – X, a nerozepsal požadované geografické údaje až na adresní místa (uvedení ulice, čísla popisného apod.) dle umístění aktivních a disponibilních přípojek. Účastník řízení tak nepředložil úplné informace, údaje a podklady stanovené formulářem ART152 umístěným v systému Elektronického sběru dat (dále jen „systém ESD“) v rozsahu geografických údajů o přístupu k internetu prostřednictvím bezdrátového přístupu ve volných pásmech – zejména 2,4; 5 a 10 GHz (tzn. včetně WiFi) do 15. 3. 2016 vyžádané Úřadem žádostí čj. ČTÚ-782/2016-610 ze dne 12. 1. 2016 podle § 115 zákona o elektronických komunikacích.“

Žaloba

3. Žalobce uvedl, že podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích se přestupku dopustí povinná osoba tím, že nepředloží údaje, informace nebo podklady požadované úřadem podle § 115. Žalovaný požadoval, aby žalobce do přílohy formuláře ART 152 uvedl adresní místa aktivních a disponibilních přípojek.
4. Žalobce namítal, že neměl povinnost poskytnout informace požadované žalovaným, konkrétně adresní místa (včetně ulice a čísla popisného) aktivních a disponibilních přípojek. V rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl, že adresní místa u svých klientů neeviduje.
5. Žalobce získal z webových stránek žalovaného informaci, že pokud „nemá ve smlouvě s účastníkem uvedenou adresu pro konzumaci služby, vykáže adresní místa nejpravděpodobnějších odběrů služby“.
6. Žalobce nespornuje, že neuvedl adresní místa (včetně ulice a čísla popisného) aktivních a disponibilních přípojek, ani adresní místa nejpravděpodobnějších odběrů služby. Má však za to, že požadavek žalovaného na uvedení informací nejpravděpodobnějších (namísto jistých) byl v rozporu s § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.
7. Žalobce uvedl, že § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích umožňuje žalovanému požadovat toliko „úplné a pravdivé informace“, nikoliv informace „nejpravděpodobnější“. Proto žalovaný pochybil, když po něm požadoval informace nejpravděpodobnější, které ze své podstaty nemohou být „úplné a pravdivé“. Takové informace neměl žalobce povinnost poskytnout, a proto se nemohl vytýkaného správního deliktu dopustit.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
9. Uvedl, že odkaz na jeho webové stránky obsahující odpovědi na nejčastější dotazy, tedy i na vykazování geografických dat v případě hotspotů, žalobci poskytl již prostřednictvím poznámky u formuláře ART152. Žalobce tak měl k dispozici návod, jak přílohu pro vyplňování geografických údajů formuláře ART152 správně vyplnit. Žalobce však do přílohy pro geografická data uvedl pouze jedno adresní místo, na které umístil všech 250 přístupů. Nepostupoval tak v souladu s uvedeným návodem.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

10. Žalovaný požadoval doplnění, resp. rozepsání všech aktivních a disponibilních přípojek do přílohy pro vyplňování geografických údajů formuláře ART152 v detailu na jednotlivá adresní místa, což žalobce ani po opakované žádosti neučinil. V rámci komunikace s pracovníkem žalovaného žalobce nepožádal o vysvětlení či pomoc s vyplněním formuláře, a ani neuvedl, jakým způsobem službu nabízí a poskytuje.
11. Údaj adresního místa vysílače, resp. serveru pro potřeby mapování existence NGA infrastruktury nemá dostatečnou vypovídací hodnotu, protože neposkytuje informaci o tom, jaká adresní místa skutečně pokrývá a jakým typem disponibilní přípojky jsou adresní místa v jeho dosahu vybavena. Skutečný dosah vysílače, resp. serveru může být také ovlivněn dalšími faktory, jako jsou členitost terénu, rušení atd. Z těchto důvodů nemůže být uvedení adresních míst vysílačů, resp. serverů, žalovaným považováno za splnění zákonné povinnosti vyplývající ze žádosti o poskytnutí informací, protože povinností podle § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je poskytnout úplné a pravdivé informace.
12. V případě poskytování služby přístupu k internetu formou hotspotů jsou za úplné a pravdivé informace považována adresní místa nejpravděpodobnějších odběrů služby (pro uvedení informací o aktivních přípojkách), případně rádiovou sítí pokryté adresní body (pro uvedení informací o disponibilních přípojkách), a to vzhledem ke skutečnosti, že poskytovateli takovéto služby je znám skutečný dosah vysílače, resp. serveru, i jaká adresní místa skutečně pokrývá a jakým typem disponibilní přípojky jsou adresní místa v jeho dosahu vybavena.
13. Žalobce do přílohy pro vyplňování geografických údajů formuláře ART152 uvedl žalobce pouze jedno adresní místo, na které umístil všech 250 přístupů (aktivních přípojek) k internetu a nepředložil tak úplné informace, údaje a podklady stanovené formulářem ART152.
14. V důsledku toho dospěl žalovaný k závěru, že došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích.

Replika žalobce

15. Žalobce reagoval replikou, v níž uvedl, že z hlediska práva je nesprávné opírat úplnost a pravdivost informace o pravděpodobnost, neboť pravděpodobná informace nemůže být úplná, ani pravdivá.

Procesní podmínky

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení souhlasili v intencích § 51 s. ř. s.

Posouzení věci soudem

17. Soud předesílá, že rekapitulaci dosavadního řízení na str. 2 žaloby nepovažoval za samostatný žalobní bod. Z použití slova „toliko“ při shrnutí obsahu napadeného rozhodnutí lze dovodit, že žalobce nepovažuje napadené rozhodnutí za dostatečné, při absenci bližší argumentace se však ani soud nemůže k tomuto tématu podrobněji vyjádřit. Soud pouze konstatuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí z moci úřední neshledal.

18. Předmětem sporu v projednávané věci je, zda žalobce mohl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu (přestupku) podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích ve spojení s § 115 odst. 1 téhož zákona, tím, že nevykázal nejpravděpodobnější adresní místa odběratelů služby.
19. Soud vycházel z níže uvedené právní úpravy v rozhodném znění.
20. Podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích *„právnícká nebo podnikající fyzická osoba jako povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nepředloží informace, údaje nebo podklady vyžádané Úřadem podle § 115.“*
21. Podle § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích *„povinná osoba poskytne Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené přiměřené lhůtě, formě a rozsahu úplné a pravdivé informace včetně finančních a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona Úřad příslušný. Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje. Úřad nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.“*
22. Podle § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *„[n]a přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.“* Podle § 114 téhož zákona *„tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2017.“*
23. Z § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že je žalobce obecně povinen k žádosti žalovaného poskytnout úplné a pravdivé informace, nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona žalovaný příslušný. Zákon nikterak nevymezuje, jaké konkrétní informace je žalovaný po žalobci oprávněn žádat, ani blíže nevykládá termín „úplné a pravdivé informace“. Je tomu tak proto, že se požadavky mění dle charakteru vyžadované informace a nelze je tak určit s obecnou platností.
24. Povinnostmi při vyplňování formuláře „ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“ se správní soudy již zabývaly (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2021, č. j. 1 As 476/2020 – 38). V nyní projednávané věci žalobce namítá pouze to, že informace požadované žalovaným nebyly „úplné a pravdivé“ ve smyslu § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.
25. Žalobní námitka není důvodná.
26. Z žádosti žalovaného o poskytnutí informací ze dne 12. 1. 2016 vyplývá, že žádal *„o poskytnutí úplných a pravdivých informací, údajů a podkladů prostřednictvím formuláře v rozsahu, v němž Vám byl podle oznámených služeb přidělen v systému ESD: Formulář ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“*. Žalovaný v žádosti specifikoval též účel požadovaných informací.
27. Žalobce tak byl na základě žádosti povinen vyplnit *„Formulář ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“*, a to v rozsahu formulářem požadovaných údajů. Jinými slovy byl žalobce povinen vyplnit všechny údaje požadované ve *„Formuláři ART152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích“*. Žalobce však žalovaným stanovený rozsah požadovaných informací nevyplnil, jelikož uvedl pouze jedno adresní místo, nacházející se

na adrese umístění serveru (X). Neučinil tak ani přes opakované upozornění na nedostatečnost předaných informací.

28. Soud připomíná, že zákon nikterak nevymezuje, jaké konkrétní informace je žalovaný po žalobci oprávněn žádat. Je tomu tak proto, že se požadavky mění dle charakteru vyžadované informace a nelze je tak určit s obecnou platností. Z důvodové zprávy k zákonu o elektronických komunikacích pouze vyplývá, že se jedná o informace nezbytné k plnění žalovanému svěřených činností.
29. K povinnostem podle § 115 zákona o elektronických komunikacích komentářová literatura uvádí, že: „[p]ro zajištění prostředků pro řádný výkon činností regulačního orgánu [tím je v projednávané věci žalovaný – pozn. soudu] je zcela nezbytné, aby tento měl k dispozici informace, údaje a podklady nezbytné k jeho činnosti [...] [a]by podkladové informace byly úplné a měly vypovídací hodnotu, je důležité, aby podnikatelé v elektronických komunikacích předávali potřebné informace, a to i přesto, že tyto mohou obsahovat různé citlivé informace (například obchodní tajemství, osobní údaje apod.). Takováto povinnost je však na druhou stranu vyvážena povinností Úřadu i jeho zaměstnanců zachovávat o těchto skutečnostech mlčenlivost“ (Komentář k § 115 zákona o elektronických komunikacích, In: CHUDOMELOVÁ, Z. a kol., *Zákon o elektronických komunikacích. Komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, stav k 1. 5. 2020).
30. Charakter informací, které žalovaný po žalobci požadoval, jakož i účel požadování těchto informací žalovaný vymezil v žádosti o poskytnutí informací podle § 115 zákona o elektronických komunikacích ze dne 12. 1. 2016, č. j. ČTÚ-782/2016-610 a dále specifikoval v komunikaci mezi žalobcem a žalovaným v systému ESD (Elektronický sběr dat pro elektronické komunikace) – konkrétně v komunikaci ze dne 5. 4. 2016, 9:13:04 hod., ze dne 6. 4. 2016, 10:18:37 hod., ze dne 15. 4. 2016, 13:37:57 hod., ze dne 27. 4. 2016, 11:31:53 hod., a ze dne 25. 7. 2016, 16:06:40 hod., a následně shrnul v obou napadených rozhodnutích.
31. Žalovaný po žalobci požadoval doplnit do geografické přílohy (sekce 2, řádek 38) konkrétní adresní místa jednotlivých přípojek koncových uživatelů, přičemž v případě poskytování služby přístupu k internetu formou hotspotů (aktivních přípojek) lze uvést i adresní místa nejpravděpodobnějších odběrů služby. Jejich uvedením by tak žalobce obecnému požadavku § 115 odst. 1 zákona o elektronických informacích na „úplnost a pravdivost“ poskytnutých informací, které žalovaný v konkrétním případě s ohledem na svou činnost vyžadoval, dostál.
32. Na své pochybení byl žalobce upozorněn zaměstnancem žalovaného ve zprávě ze dne 6. 4. 2016, kde uvedl, že „je skutečně nutné tyto adresní místa vyplňovat jednotlivě pro každého koncového zákazníka“. Co se týče právního základu i nutnosti takto rozsáhlého sběru dat, byl žalobce pro bližší informace odkázán na dokument žalovaného na adrese <http://www.ctu.cz/elektronicky-sber-dat-esd-elektronicke-komunikace>.
33. V další zprávě ze dne 15. 4. 2016 je pak k odůvodnění požadavku na žalobce uvedeno, že „data ve formuláři ART152 a související geografické příloze jsou sbírána za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, plnění dalších kompetencí Českého telekomunikačního úřadu, mezinárodního vykazování a státní statistické služby. Geografický sběr dat o přístupech, resp. disponibilních přípojkách v členění až na adresní místa je realizován zejména za účelem mapování existence infrastruktury sítí nové generace (NGA), které je nezbytnou součástí přípravy dotačního programu na podporu budování vysokorychlostních NGA sítí v ČR. Získané údaje budou zpracovány a promítnuty do mapy pokrytí území ČR v rozlišení na barevně označené územní celky (základní sídelní jednotky) v souladu s požadavky evropských

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

a národních strategických dokumentů (Digitální program pro Evropu a Digitální Česko). Tato mapa indikující oblasti vhodné pro podporu bude součástí Národního plánu rozvoje sítí nové generace připravovaného Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR. Geografické údaje budou současně využity pro analýzy relevantních trhů a další činnosti Úřadu (např. monitorování trhu elektronických komunikací apod.). V důsledku nesdělení relevantních informací může dojít ke zkreslení mapy pokrytí a vymezení intervenčních oblastí pro podporu a oblastí, v nichž budou chráněny soukromé investice (...).“

34. Výše uvedené důvody pro sběr informací zopakoval zaměstnanec žalovaného též ve zprávě ze dne 27. 4. 2016 s upozorněním na možné následky nesplnění doplnění geografické přílohy (spáchání správního deliktu s uvedením relevantních ustanovení zákona o elektronických komunikacích).
35. Žalobce reagoval na výzvy zaměstnanců žalovaného v ESD ve dnech 5. 4. 2016, 14. 4. 2016, 21. 4. 2016 a 9. 5. 2016, tak, že opakovaně sdělil, že požadované informace „*neviduje v údajích*“, které žalovaný požaduje.
36. Žalobce staví svou obranu na tom, že žalovaný nebyl oprávněn požadovat uvedení (alespoň) nejpravděpodobnějších odběrů služby. Odkazuje přitom na webové stránky úřadu, citované v napadeném (na str. 13) i prvostupňovém rozhodnutí, podle nichž jsou na těchto stránkách uvedeny odpovědi k nejčastějším dotazům podnikatelů ke geografickému sběru dat, přičemž k otázce hotspotů je uvedena následující informace: „*Pokud podnikatel nemá ve smlouvě s účastníkem uvedenou adresu pro konzumaci služby, vykáže adresní místa nejpravděpodobnějších odběrů služby, s největší pravděpodobností adresy bydliště zákazníků případně svou radiovou síť pokryté adresní body.*“
37. Možnost poskytnout toliko „nejpravděpodobnější“ místa odběru služby vnímá soud jako jisté beneficium, jako možnost ve prospěch těch subjektů, které nevidují údaje, které by byly pro úřad vhodnější. Poskytnutí takové možnosti nelze dle soudu vnímat jako porušení § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Úplným a pravdivým údajem ve smyslu § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích může být i údaj o nejpravděpodobnějším místě odběru služby.
38. Lze tak uzavřít, že informace vyplněné žalobcem ve formuláři nebyly dostatečné a žalobce své pochybení ani přes opakované poučení od zaměstnanců žalovaného, včetně odkazu na uživatelský manuál na jeho internetových stránkách, neapravil.
39. Oprávnění žalovaného požádat o vyplnění formuláře prostřednictvím ESD pak vyplývá z § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ve spojení z čl. 2 písm. c) č. VO-S/1/07.2005-9 (dále jen „všeobecné oprávnění“), podle nějž „*fyzické a právnické osoby poskytující služby elektronických komunikací podle § 8 odst. 1 písmene b) zákona poskytují Úřadu na jeho žádost informace podle § 115 zákona prostřednictvím systému elektronického výkaznictví, pokud Úřad nestanoví v žádosti podle § 115 zákona jinak.*“ Již ze samotného § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je zřejmé, že povaha a rozsah požadovaných informací závisí na povaze (konkrétní) činnosti žalovaného dle zákona o elektronických komunikacích, k níž jsou objektivně nezbytné. Všeobecné oprávnění, které je svojí povahou opatřením obecné povahy ve smyslu § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a které je závazné pro všechny poskytovatele služeb elektronických komunikací, pak v návaznosti na § 9 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. h) zákona o elektronických komunikacích upravuje v čl. 2 písm. c) povinnost poskytovat informace v systému ESD. Jestliže tedy žalobce poskytuje služby elektronických

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

komunikací, což nepopírá, je pro něj uvedená právní úprava závazná, a je povinen respektovat povinnosti mu na základě ní uložené, mj. co do povinnosti doložit požadované množství a charakter informací uváděných v systému ESD.

40. Soud tak uzavírá, že žalobce nesplnil požadavek na pravdivost a úplnost poskytnutých informací dle § 115 odst. 1 zákona o elektronických informacích, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu (přestupku) podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích. V požadavku žalovaného, který za úplné a pravdivé informace považoval uvedení *adresních míst nejpravděpodobnějších odběrů služby*, soud pochybení, které by mělo být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí (resp. též prvostupňového rozhodnutí, jak požadoval žalobce v podané žalobě), neshledal.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. září 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.